

Vraag nr. 58
van 10 oktober 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Autobanden – Milieu

In Vlaanderen zouden er – volgens OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) – een twintigtal bergen autobanden bestaan waar naar schatting een 70.000 ton illegaal rubber opgeslagen ligt. Enkele van deze bandenbergen kwamen reeds in opspraak doordat de eigenaar verdween met de noorderzon, of na het illegaal aanslepen van tonnen banden onder verdachte omstandigheden failliet ging. Ik verwijs naar het bandenverwerkend bedrijf Montulet in Sint-Truiden en vooral naar het bedrijf Belgium Recycling Company (BRC) dat bergen achterliet in Antwerpen, Zeebrugge, Genk en Willebroek.

Daarbij komt nog dat een aantal van deze bergen de perfide neiging heeft om onder onverklaarbare omstandigheden te ontvlammen, waarbij kwaad opzet niet uitgesloten lijkt. Ik verwijs opnieuw naar het bandenstort van BRC in Antwerpen en naar het Hobokense bandenrecyclagebedrijf Umac Mid-west, waar de laatste 12 jaar viermaal het vuur om zich heen greep.

1. Dit zijn eens te meer voorbeelden van de wijze waarop OVAM en de Milieu-inspectie voor schut worden gezet en de gemeenschap met milieuschulden wordt opgezadeld.

Kan de minister concreet meedelen in hoeveel en in welke gevallen men erin geslaagd is deze kosten op de vervuilers te verhalen ?

In welke mate worden bandenstockerende of verwerkende bedrijven aan een meer rigide controle onderworpen ?

2. Naar verluidt pleegt OVAM terzake overleg met de industrie.

Heeft dit overleg reeds resultaten opgeleverd ? Wordt de invoering van een statiegeld voor autobanden overwogen ? Zijn er anderzijds al stappen gezet in de richting van preventie ? Het gaat immers om een constante stroom van 30.000 afgedankte banden per jaar. In Nederland worden tweemaal zoveel herschoeide banden verkocht als in België, omdat de overheid en aanverwante organisaties dit soort banden gebruiken. Wordt een dergelijke regel ook in Vlaanderen overwogen ?

Antwoord

In het Afvalstoffenplan 1991-1996 werden afgedankte voertuigbanden als een prioritair aan te pakken afvalstroom aangeduid. Sinds de wijziging van het afvalstoffendecreet op 20 april 1994 zijn voertuigbanden opgenomen op de lijst van bijzondere afvalstoffen, precies om het belang en het bijzondere karakter van de afvalstof te benadrukken.

Sinds 1990 zijn reeds verschillende projecten door OVAM onderzocht om de doelstellingen van preventie, hergebruik en recyclage van rubber en voertuigbanden te concretiseren.

Al deze projecten werden ongunstig beoordeeld, in de meeste gevallen ofwel wegens de onzekerheid van voldoende betrouwbaarheid van de geïnteresseerde partners, ofwel wegens het te grote risico inzake de leefbaarheid van het project, aangezien de tijdelijke stockage nog steeds het goedkoopste alternatief is.

Dit heeft in 1996 geleid tot een stockage her en der van afgedankte banden. De huidige inventaris van bij OVAM bekende illegale stockage is ongeveer 70.000 ton. OVAM deed in deze gevallen de nodige vaststellingen en stelde alles in het werk om de verantwoordelijke aansprakelijk te stellen.

Aangezien de stockage van afgedankte banden allerlei hinder veroorzaakt, waarvan het brandgevaar het meest ernstige is, werd door OVAM een procedure van ambtshalve verwijdering gestart.

Ook de afdeling Milieu-inspectie van Aminal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) is zich zeer bewust van de problematiek van de opslag van afvalbanden. In de loop van het voorbije jaar werd speciale aandacht besteed aan de controle van 32 vestigingen waar autobanden worden opgeslagen en/of verwerkt. Het bestaan van een vergunning werd nagegaan en de vergunningsvoorwaarden werden gecontroleerd. In het licht van de recente branden werd bijzondere aandacht besteed aan de brandveiligheid van de gecontroleerde bedrijven.

Om aan de problemen een definitieve oplossing te geven, wordt eraan gedacht de bepalingen van het afvalstoffendecreet in toepassing te brengen. Artikel 10 maakt het mogelijk om de producent te verplichten zijn afgedankte producten terug te nemen, met name de aanvaardingsplicht.

Er werden gesprekken in deze zin opgestart met de negen voornaamste producenten van voertuigbanden, die meer dan 95 % van de markt vertegenwoordigen.

Om mogelijke distorties in de Belgische bandenmarkt te vermijden, wordt getracht om samen met de Waalse en Brusselse regio te komen tot een geharmoniseerde wetgeving.

De preventie en het hergebruik van voertuigbanden met een vernieuwd profiel kunnen hierbij het nodige elan verkrijgen. De hergeprofileerde banden zijn in kwaliteit en veiligheid niet te onderscheiden van de nieuwe band, met andere woorden door de producent worden de nodige garanties gegeven, gekoppeld aan dezelfde productaansprakelijkheid als voor banden met een nieuw karkas.

De betere banden hebben alle een karkas met een grotere levensduur. Herprofilering van deze banden, bijvoorbeeld vrachtwagen- en vliegtuigbanden, is de regel.

Eens het systeem op gang gebracht, moeten geen stimulansen of verplichtingen meer worden opgelegd om loopvlakvernieuwde banden aan te schaffen, vermits de vrije markt dit zelf perfect regelt.